

Οὐχ' ἐθονῶν ἐπαύσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γύων-
ται.

Τέτον δ' ὀρεῖν αὐτὸ χιτῶν ὄντα πηλικουῶν,
Οὐ πόποτ' ἀμφιμαχάλας τ' δῆμον ἠξίωσας,
Χειρῶν ὄντος, ἀλλ' ἐγὼ σοὶ τουτονὶ δίδω-
μι.

Δημ. Τοιαυτὸν Θεμισκλῆς ἐπόποτ' ἐπενό-
σεν,

Καί σοι ἄποδ' ἀπὸ Πειραεῖας ἔμοιγε μὲν Β
τοί

Οὐ μείζον ἔστι φαίνεται ἔξ ἄρημα τῆ χιτῶ-
ν.

Κλ. Οἴμοι τάλας, οἷοις πηλικισμοῖς με παρι-
λαύεις.

Αλλ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων αἰὴρ πέπονθ' ὅταν
χρεῖν;

Τοῖσι τέποσι τοῖς τοῖσι, ὡς περ βλαυτίοισι, χιτῶ-
μα.

Κλ. Αλλ' ἐχ' ἔσβαλεῖς με θωπείας. ἐγὼ γὰρ
αὐτὸν

Περσάμφω τῷ δ' οὐδ' οἴμωζ', ὡς πόνηρε. Δημ.
αἰβοῖ.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης καί κιστον ὀ-
ζων;

Αλλ. Καὶ τῆτ' ἐπίτηδες σε παρημπιχ' ἵνα σ' ἀπο-
πνίξῃ.

Καὶ πότερον ἐπεβέλωσέ σοι τ' καυλὸν οἷα ἐ-
κείνον,

Τῆ σιφίης τ' ἀξίον γυρόμενον; Δημ. οἶδα μὲν
τοί.

Αλλ. Επίτηδες εἶδ' αὐτ' ἔσσω δ' ἀξίον γυρό-
μα,

Ἴν' ἐθόιστ' ἀνέμωροι, κα' πεῖτ' ἐν Ἡλιαῖα
Βδέοντες ἀλλήλοισι ἀποκτείνειαν αἰ δίκαι-
σά.

Δη. Νῆτ' Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμέ τουτ' ἔγωγ' ἔγωγ'
αἰὴρ κόρακα.

Αλλ. Οὐ γὰρ τότ' ὑμεῖς βδέομενοι δῆπου γυρό-
μα περὶ τοῖς;

Καὶ Νῆ Δί' ἔγωγ' καὶ τῶ Πυρραῖος τὸ μηχανή-
μα.

Σχόλια. Ἴνα μὴ ῥήτορες.] ἀπειράτο γὰρ τοῖς τοῖ-
τοῖς ἀγορεύειν. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοι-
ούτους. Ἀμφιμαχάλας.] χειρῶν ἱματίες. αἱ γ', F
σηλικού. ἀλλως, μικροῦ χιτωνίσκου. ἔγωγ' δὲ ἑτερομά-
χαλος ὁ τῆς ἐργασίας οὐ πῶ μίαν μαχάλαν ἔργασθη.
ἀλλως, ἐκατέρωθεν ἔχοντος χειρῶν αὐτοῦ μακράς. ἀλλ'
ἔως τῆς μαχάλας. Αλλ' ἐγὼ σοί] παραπληροῦς. δι-
δωσι γὰρ ἀπὸ χιτῶνα. Οὐ μείζον ἔστι φαίνεται.] ὅτι ἡ
φίλιας δόξαν ἀπὸ πῶ κατὰ τὸ Θεμισκλῆς, ἀφελίως Α-
θῶναιος τ' δὸ δέν τ' ἀρνησὶν. τῆχος περὶ τοῦ χιτῶνος
διδόει εὐρύσσω Ζεὺς. ἀλλων ἢ ἀλλὰ λεγόντων Θεμισ-
κλῆς ἔφη. τῶς τεύχερος λέγειν χιτῶνα τῆχος. καὶ τ' πε-
ραῖα δὲ τεύχερος ὡς εἶρη] καὶ τ' μακρὰ τείχερος ποιεῖται
δὴ καὶ τῶ ἀπὸ τ' πώλεως μέχει τ' Πειραεῖας, ὅτι πλέον ἐ-
δοξε ἄλλοις. Πηλικισμοῖς.] ἀπὸ τῶν καὶ κολακείων
σιν. ἀλλως, μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτὸ τῶν περὶ τοῦ
Πειραεῖας.] χιτῶνα τῶν Πειραεῖας. ὅταν χρεῖν.] οἱ

Ex invidia, metuens eos oratores futuros.

Sed cum nudum videres hunc tantillum po-
pellum,

Ne quidem humerali veste dignum censuisti,
Etiam durante hyeme: at ego tibi dono pallium
istuc.

PO. Na tale ne quidem Themistocles dare co-
gitavit:

Quamuis hac etiam in parte sapiens, Piraeensis
iste:

Mihi tamen hac tunica nil maius inuentum vi-
detur.

CL. Ah me miserum, quibus circumagis me mo-
dis dolosis?

AG. Minime: sed idem facio, quod poti, qui alio
urgente surgunt.

Nam ut illi alienis soleis, ita tuis moribus ego
utor.

CL. At non superabis me, palpum obtrudendo:
Nam ego popellum

Hac induam tunica. at tu male dispercas ver-
bero. PO. ehem,

Non tu hinc abis in rem malam, qui corium o-
les maligne?

AG. Sanè haud ineptè tibi circumdedit, ut te
strangulet. Nam

Et antehac tibi insidias struxit, scis caulem, opi-
nor,

Istum Laserpitij, paruo venalem factum? PO. ego
nouì.

AG. Non abs re voluit illum tam vili venire
nuper

Pretio: ut qui emittis, comedatis: ac post in foro
sedentes

Pedatis iudices: et vosmet inuicem enecetis.

PO. Ita per Neptunum. Hoc dixit idem ad me
quidam stercorosus.

AG. Nunquamne verò pedendo suffusi estis ru-
bore?

Nam per Iouem, Pyrrhandri quoque commen-
tum fuerat isthuc.

ἀνισάμωροι ἐκ τῆς συμφορῆς πρὸς τὸ ἀποπατήσαι,
πελάγαις τοῖς ἀλλοτρίοις ἑσθδήμασιν, ἢ τοῖς ἀπειδον-
τες, ἢ ἑ ἀγνοοῦντες ὑπὸ μέθης ἐξέρχοντο.]

BISETVS. Βλαυτίοισι] Σ. βλαυτή, εἶδος ἑσθδή-
ματος, καὶ βλαυτίοις, σαρδάλιοις. ἐκ τῆς βλαυτή, τὸ ἑσθ-
κοεῖται τὸ βλαυτίον γίνετο.]

Σχόλια. Προσαμφῶ τοῖσι.] πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσασθαι
παραπληροῦς τῶν δὲ ἑσθδῶν ἀπὸ χιτῶνα. Βύρ-
σης καί κιστον] ἀπὸ τῶν οἷς ὁ δῆμος ἐμισαφόρως φέρεται
τῶ βυρσῶν, ταῦτα φησι. Τὸν καυλὸν οἷα ἐκείνον.] πῶ
ρίζαν τῶ σιφίης. σιφίης ἢ ῥίζα κατὰ τινὰς ἠδύσμοις ἐν
Λιβύῃ γινουμένη ἀρτυτική καὶ θεραπευτική. καλλίστη ἢ ἡ
Κυρλαϊκή ὅτι πρὸ τῶ τῆς ῥίζης ἐκ τῶ καυλῶ τῶ σιφίης
ἐξῶντο. ἀλλως, φυτῶν ἐστὶ κακοσμον. Αεὶσῶρος δὲ ὁ
Ἀπολλωνος ἐκ Κυρλαϊκῆς, πρῶτον πῶ ἐργασίαν τοῦ σι-
φίης ἐξεδύεν ὡς περ καὶ τοῦ μέλιτος. Τὸν ἀξίον γυρόμε-
νον.] ὅτι καὶ νῦν εὐανον καὶ ὀλίγησι λιμῆς περὶ τοῦ γυρόμε-
νον. οἶδα